

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

№..... 02..... 18-457.....
..... 29 08..... 2011 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	КН-102-00-1
дата	21.09.2011 г.

ДО
Г-Н ОГНЯН СТОИЧКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ОБРАЗОВАНИЕТО, НАУКАТА И
ВЪПРОСИТЕ НА ДЕЦАТА,
МЛАДЕЖТА И СПОРТА

СТАНОВИЩЕ

На дирекция „Вероизповедания”

ОТНОСНО: проект на Закон за българския език, внесен от народния представител Любен Корнезов.

Като правно основание за внасяне на проекта за Закон за българския език се посочва разпоредбата на чл. 36, ал. 3 от Конституцията и указания тригодишен срок в § 3, ал. 3 на преходните и заключителни разпоредби. Действително тригодишният срок вече е изтекъл и Народното събрание би следвало да изпълни своето задължение.

Конституцията предвижда в закон да се определят само случаите, в които официалният език е задължителен, а представеният проект далеч надхвърля рамките на това изискване. Третират се въпросите за развитието на езика, изучаването на чужди езици и използване наименования, изрази и думи на чужд език, предвидено е създаването на административен орган за опазване на развитието на българския език, както и административно-наказателни

разпоредби. По същество това е опит за административна регулация на езиковите процеси, който не отчита факта, че езикът е динамична, постоянно развиваща се система със свои механизми на регулация. Подобен опит за закрепостяване на консервативна книжовна норма е правен в Гърция по идея на Адамандиос Кораис, като се противопоставя катаревуса (като книжовен) на димотики (обществено разпространената форма на езика). В крайна сметка през 1976 г. димотики става официалния език в Гърция. Този факт ясно показва, че всеки опит за административна регулация води до нарушаване на комуникацията в обществото и е обречен на неуспех. Няма да коментираме конкретните текстове, тъй като не споделяме философията на проектозакона и не подкрепяме неговото приемане.

**ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯ”:**

/Емил Велинов/

